

การใช้เสียงอ่านคันจิในภาษาญี่ปุ่น เรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาความเชื่อมโยงของเสียงอ่านอักษรคันจิระดับ N2 ในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงอ่านคำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นเพื่อสามารถนำความรู้ภาษาญี่ปุ่นไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาเกาหลีอื่นเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้หลายภาษา จากการศึกษาเสียงอ่านอักษรคันจิระดับ N2 จำนวน 1,186 ตัวพบว่า มีเสียงที่เหมือนกัน 27% ส่วนอีก 69% เกิดคู่เสียงปฏิภาคระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีจึงศึกษารูปแบบเสียงปฏิภาคที่สำคัญและพบเสียงปฏิภาคในเสียงสระ เสียงพยัญชนะต้นและเสียงตัวสะกดรวม 12 รูปแบบ ความรู้นี้จะช่วยทำให้สามารถเทียบเคียงเสียงอ่านอักษรจีนของทั้งสองภาษาได้ เมื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์เหล่านี้ในการศึกษาคำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นจำนวน 1,836 คำ พบว่ามีคำที่มาจากภาษาจีน 38.57% ในจำนวนนี้มีคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำที่ใช้อักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่น 27.51% ดังนั้นเมื่อนำความรู้รูปแบบเสียงปฏิภาคมาใช้จะสามารถคาดเดาความหมายหรือจดจำคำศัพท์คู่กันทั้งสองภาษาได้ง่ายขึ้น ส่วนอีก 11.06% เป็นคำที่อยู่ในภาษาเกาหลีใช้คำภาษาจีนแต่ในภาษาญี่ปุ่นใช้คำต่างออกไป แต่เมื่อทราบอักษรจีนก็สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ระหว่างทั้งสองภาษาได้

คำ

สำคัญ

เสียงอ่านคันจิ, ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาเกาหลี, รูปแบบเสียงปฏิภาค, การประยุกต์ใช้

The Use of Kanji Pronunciation in Japanese for Learning Korean Vocabulary

Abstract

This article examines the phonological relevance between the Japanese and Korean languages, focusing on how knowledge of N2-level Kanji readings can be leveraged to apply to learning beginner Korean vocabulary, thereby promoting multilingualism. An analysis of 1,186 N2-level Kanji characters revealed that 27% shared identical pronunciations, while a significant 69% exhibited systematic sound correspondences. The study identified 12 key patterns of these sound correspondences in vowels, initial consonants, and final consonants, which allow for the direct comparison of pronunciations between the two languages. The feasibility of applying these rules to 1,836 beginner Korean vocabulary words was analyzed revealing that 38.57% were of Chinese origin, with 27.51% of these having a direct semantic correspondence with a Kanji-based word in Japanese. The findings indicate that applying the identified sound correspondence patterns can facilitate the prediction of meaning and the memorization of word pairs across both languages, while also providing a linkage to connect vocabulary for the remaining 11.06% of words that use different terminology but are derived from the same Chinese character.

Key words

Kanji pronunciation, Japanese language, Korean language, sound correspondence patterns, applying

1. บทนำ

ในสภาพการณ์ปัจจุบันที่โลกไร้พรมแดน นอกจากการเดินทางไปมาหาหากันทำได้สะดวกยิ่งขึ้น การรับข้อมูลต่างภาษาผ่านอินเทอร์เน็ตก็สามารถทำได้ง่ายขึ้นด้วย จึงมีผู้สนใจเรียนรู้หลายๆ ภาษา เป็นผู้พูดหลายภาษา (polyglot, multilingual) มากยิ่งขึ้น สมรรถนะในการรู้หลายภาษานี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลาย โอกาสในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ แต่ยังทำให้เกิดความสามารถในการแยกแยะภาษามากยิ่งขึ้น (Viorica et al. 2012) การเชื่อมโยง (association) ความรู้ภาษาที่ผู้เรียนรู้แล้ว (L1) กับภาษาที่เรียนใหม่ (L2)¹ เป็นหนึ่งในวิธีจัดการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่มีการศึกษาถึงประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นที่ยอมรับกันว่า การเชื่อมโยงสองจุดคือรูปกับความหมาย (form and meaning) หรือความหมายกับการเกิดร่วม (meaning and collocation) จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาใหม่นั้นเรียนรู้ได้เร็วขึ้น² (Fitzpatrick & Izura 2011)

ในการศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทยที่ผ่านมา เริ่มมีงานวิจัยที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นร่วมกับภาษาอื่น เช่น เจแปน อินทกะกลยา (2564) เจแปน อินทกะกลยา และธีรวัฒน์ ธีรพจน์ (2565) รัฐกิตติ์ เลิศวิเศษ (2560, 2565) โดยงานทั้งหมดเป็นการเปรียบเทียบอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นกับภาษาจีนที่แม้จะมีที่มาเดียวกันแต่ก็มีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบแล้วจึงเห็นกฎเกณฑ์และข้อควรระวัง ซึ่งความรู้กฎเกณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงจะช่วยให้ลดปัญหาการรบกวน (Interference) ระหว่างภาษา แต่ยังสามารถนำไปเสริมให้การเรียนรู้อีกภาษาหนึ่ง (ในที่นี้คือการเชื่อมโยงด้วยรูปอักษรจีนของทั้งสองภาษากับความหมาย) นั้นรวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากความสัมพันธ์กับภาษาจีนแล้วภาษาญี่ปุ่นยังมีความสัมพันธ์กับภาษาเกาหลี ทั้งสองภาษาต่างมีบทบาททั้งในแง่เศรษฐกิจสืบเนื่องจากการเข้ามาลงทุนของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้ และในแง่บันเทิงสืบเนื่องจากกระแสวัฒนธรรม K-POP และ Cool Japan ที่ถูกประชาสัมพันธ์อย่างมากในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หากภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีมีความคล้ายคลึงกันก็น่าจะสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ทั้งสองภาษาแทนการแข่งขันตลาดการศึกษาโดยการนำเสนอความรู้ที่สามารถต่อยอดภาษาหนึ่งกับอีกภาษาได้

สำหรับผู้เรียนภาษาชาวไทย ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลีมีลักษณะคล้ายคลึงกันโดยจุดที่เหมือนกันมากที่สุดคือการเรียงประโยคแบบ "ประธาน-กรรม-กริยา" (SOV) ต่างจากภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษาจีนที่เป็นแบบ "ประธาน-กริยา-กรรม" (SVO) ดังนั้น หากได้เรียนภาษาญี่ปุ่นหรือภาษาเกาหลีก่อนก็น่าจะช่วยให้การเรียนรู้อีกภาษาทำได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังมีไวยากรณ์หลายจุดที่คล้ายกัน เช่น การผันรูปคำกริยา การแบ่งวิธีการพูดแบบปกติและแบบสุภาพ การใช้คำช่วย (particle) เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ทั้งสองภาษายังรับคำศัพท์จากภาษาจีนโบราณ³ เข้ามาจำนวนมาก เช่นเดียวกับกรณีภาษาไทยที่รับคำศัพท์ความหมายซับซ้อนจากภาษาในวัฒนธรรมอินเดีย โดยปกติแม้ว่าประเทศญี่ปุ่นกับประเทศเกาหลีได้จะอยู่ในภูมิภาคเดียวกันแต่ก็มีภาษาดั้งเดิมแตกต่างกันซึ่งไม่สามารถนำความคล้ายคลึงมาเชื่อมโยงได้ ดังในตัวอย่างที่ (1) เช่น

- (1) ความหมาย: หนึ่ง ภาษาญี่ปุ่น: 一つ (hi-to-tsu) ภาษาเกาหลี: 하나 (ha-na)

¹ ในการศึกษาภาษาที่สอง โดยปกติ L1 หมายถึงภาษาแม่ที่ผู้เรียนภาษาตั้งแต่เกิด แต่ในทางทฤษฎีภาษา L1 จะหมายถึงภาษาที่ผู้เรียนรู้แล้วซึ่งอาจเป็นความรู้มากกว่า 1 ภาษา ก็ได้ และ L2 คือภาษาปลายทางที่กำลังเรียน

² แม้ว่าจะมีผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อผ่านไปถึงจุดที่เรียกว่า "Threshold level of L2 proficiency" การเรียนภาษาใหม่โดยไม่พึ่งพาความรู้ภาษาเดิมก็จะให้ผลลัพธ์ไม่ต่างกัน (Fitzpatrick & Izura 2011, p.395)

³ ภาษาจีนโบราณแตกต่างจากภาษาจีนปัจจุบันที่เคยมีเสียงตัวสะกดมาก่อน ซึ่งสามารถพบเห็นร่องรอยในคำในภาษาญี่ปุ่นและเกาหลีได้ แต่ในปัจจุบันเสียงตัวสะกดหลายเสียงได้ถูกตัดออกไป เช่นคำว่า 「古」 ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียงเป็น 「こ」 (ko-ku) ภาษาเกาหลีออกเป็น 「구」 (guk) ในภาษาจีนได้ออกเสียงว่า 「กิก」 แสดงให้เห็นร่องรอยการใช้เสียงตัวสะกดแม้มัก แต่ในภาษาจีนปัจจุบันได้ตัดเสียงแม้มักออกไป และออกเสียงว่า 「guo」

ความหมาย: บ้าน

ภาษาญี่ปุ่น: 家 (i-e)

ภาษาเกาหลี: 집 (jip)

ความหมาย: คน

ภาษาญี่ปุ่น: 人 (hi-to)

ภาษาเกาหลี: 사람 (sa-ram)

ในกรณีที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นใช้คำที่นำมาจากภาษาจีนก็จะพบทั้งกรณีที่ใช้คำที่นำมาจากภาษาจีนคำเดียวกัน และกรณีที่คำดั้งเดิมของตนดังในตัวอย่าง คำว่า "ฟรี" ที่ทั้งสองภาษาใช้คำเดียวกันและ "ดินฟ้าอากาศ" ที่ในภาษาญี่ปุ่นใช้คำจากภาษาจีนแต่ในภาษาเกาหลีใช้ภาษาดั้งเดิมในตัวอย่างที่ (2)

(2) ความหมาย: ฟรี

ภาษาญี่ปุ่น: 無料 (mu-ryo-u)

ภาษาเกาหลี: 무료 (mu-ryo)

ความหมาย: ดินฟ้าอากาศ

ภาษาญี่ปุ่น: 天気 (te-n-ki)

ภาษาเกาหลี: 날씨 (nal-ssi)

ดังนั้น หากในภาษาเกาหลีมีคำที่มาจากภาษาจีนมากเท่าใด การนำความรู้เสียงอ่านจีน (音讀) ในอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นที่เป็นภาษาที่รู้แล้ว (L1) ไปเทียบเคียงก็น่าจะช่วยให้การจดจำคำศัพท์ภาษาเกาหลีง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในบางคำที่ดูเหมือนน่าจะมีคำดั้งเดิมเดียวกัน แต่กลับมีการออกเสียงที่แตกต่างกัน เช่น คำว่า "อักษรจีน" ในตัวอย่างที่ (3)

(3) ความหมาย: อักษรจีน

ภาษาญี่ปุ่น: 漢字 (ka-n-ji)

ภาษาเกาหลี: 한자 (han-ja)

เมื่อพิจารณาเพียงผิวเผินอาจไม่ทราบว่าคำทั้งสองมีที่มาเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาคำจำนวนมากขึ้น จะพบความเหมือนกันอย่างเป็นระบบ เช่น มีคำในภาษาเกาหลีหลายคำที่ออกเสียง "ฮ" (h) แต่คำที่มีความหมายเดียวกันในภาษาญี่ปุ่นออกเป็นเสียง "K" ลักษณะเหล่านี้จะน่าจะทำให้เกิดการกลายเสียงจากภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาต้นทาง ทำให้เกิดคู่ "เสียงปฏิภาค" ⁴ (sound correspondence, 音韻対応) ระหว่างทั้งสองภาษา ซึ่งการศึกษาคู่เสียงปฏิภาคระหว่างสองภาษาน่าจะช่วยให้การจดจำหรือคาดเดาคำระหว่างสองภาษาด้วยการเชื่อมโยงสามารถประยุกต์ใช้งานได้มากขึ้น

ทั้งนี้ การนำความรู้เสียงอ่านจีนของอักษรคันจิมาใช้นั้น ไม่ได้จำกัดเฉพาะในคำที่ออกเสียงจีนในภาษาญี่ปุ่นแต่ยังรวมถึงคำประสมที่ออกเสียงญี่ปุ่นแท้ (訓讀) บางคำ ที่ในภาษาเกาหลีใช้เสียงอ่านจีน เช่น

(4) ความหมาย: ลบ

ภาษาญี่ปุ่น: 取り消し (to-ri-ke-shi)

ภาษาเกาหลี: 취소 (chwi-so)

ในตัวอย่างที่ (4) นี้จะเห็นว่าคำว่า "ลบ" ภาษาญี่ปุ่นเลือกเอาเสียงอ่านญี่ปุ่นมาใช้ในขณะที่ภาษาเกาหลีเลือกเสียงอ่านจีนมาใช้ แท้จริงแล้วมาจากคำเดียวกันคือ 「取消」 หากอ่านเป็นเสียงอ่านจีนจะอ่านเป็น 「しゅうしょう」 (shu-sho-u) ซึ่งใกล้เคียงกับ "취소" (chwi-so) ในภาษาเกาหลี

จากประเด็นดังกล่าว เราสามารถสรุปได้คร่าว ๆ ว่า การใช้เสียงอ่านจีนที่ปรากฏในคำศัพท์ที่มีที่มาจากภาษาจีนทั้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีมาใช้เชื่อมโยงความหมายน่าจะเป็นประโยชน์ให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นสามารถท่องจำคำศัพท์ภาษาเกาหลีได้ง่ายขึ้นโดยการเทียบคำ และหากผู้เรียนสามารถเทียบเคียงเสียงอ่านที่มีคู่เสียงปฏิภาคในภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลีดังเช่นในตัวอย่างที่ (3) น่าจะช่วยให้สามารถท่องจำคำศัพท์ได้มากขึ้น และหากคำศัพท์ภาษาเกาหลีบางคำเป็นคำมาจากภาษาจีน แม้ในภาษาญี่ปุ่นจะใช้เสียงอ่านญี่ปุ่นก็อาจจะสับสนหรือช่วยให้จดจำได้เช่นกัน ส่วนที่เหลือที่เป็นภาษาเกาหลีแท้ (เสียงอ่านเกาหลีดั้งเดิม) ก็จะเป็นส่วนที่ต้องใช้การจดจำเพิ่มเติม⁵

⁴ "เสียงปฏิภาค" หมายถึงเสียงที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบในภาษาถิ่นต่าง ๆ เทียบเคียงกันได้ เช่น เสียง "ซ" ข้างในภาษาไทยถิ่นกลางเป็นเสียงปฏิภาคกับเสียง "จ" ข้างในภาษาไทยถิ่นเหนือ (สุรัตน์ ศรีราษฎร์ 2544)

⁵ โดยปกติ นอกจากคำศัพท์เสียงจีนแล้วอาจมีคำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกันในภาษาทั้งสอง เนื่องจากมีที่มาจากภาษาต่างประเทศด้วย เช่น คำที่มาจากภาษาอังกฤษ "television" (โทรทัศน์) ภาษาญี่ปุ่นใช้ว่า 「テレビ」 (te-re-bi) ภาษาเกาหลีใช้ว่า "텔레비전" (tel-re-bi-jeon)

ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนจึงจะศึกษาอักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่นในขั้นต้นและกลางเพื่อศึกษาความเสี่ยง
ปฏิภาณระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลี และจัดลำดับความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงที่เชื่อมโยงที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น
สามารถนำไปใช้คาดเดาคำศัพท์ภาษาเกาหลีได้ และวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบความเสี่ยงปฏิภาณในเสียงอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นกับอักษรฮันจาภาษาเกาหลีที่มีอัตราส่วน
ความถี่สูง ที่สามารถนำไปประยุกต์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี
2. เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลี

3. ทบทวนวรรณกรรม

ผู้เขียนได้ศึกษาความเชื่อมโยงด้านคำระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลี โดยพบว่าตำราสอนภาษาเกาหลีที่
ผลิตเพื่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมักเสนอศัพท์โดยมีการแปลเทียบเป็นอักษรคันจิ แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดหรือเคล็ดลับในการ
ประยุกต์ความรู้เรื่องเสียงอ่านคำในภาษาญี่ปุ่นไปใช้กับคำในภาษาเกาหลี จึงศึกษาหนังสือที่มีการเปรียบเทียบภาษา
เกาหลีกับภาษาญี่ปุ่นคือ 浅井 (2009) และ 冲森・曹編 (2014) และบทความของชาวเกาหลีคือ 金 (2010)

浅井 (2009, p.32) แนะนำการเรียนภาษาเกาหลีว่ามีคำที่มาจากภาษาจีนมากมาย โดยมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง
ของคำศัพท์ทั้งหมด และเมื่อสังเกตดูจะพบว่าทั้งคำที่ออกเสียงเหมือนและคำที่ดูคล้ายกับคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น 浅井
ได้ยกตัวอย่างคำเหล่านี้ให้ดูความคล้ายคลึงแต่ไม่ได้ให้กลยุทธ์การนำไปประยุกต์ใช้กับคำอื่น ๆ

冲森・曹編 (2014) ศึกษาเปรียบเทียบไวยากรณ์แต่ละประเภท ความหมายของคำและเสียงอ่านอักษรจีน
(漢字音) ในภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลี ในเนื้อหาส่วนหนึ่งได้เปรียบเทียบเสียงภาษาจีนกับความเสี่ยงที่เชื่อมโยงใน
เสียงอ่านภาษาเกาหลี และระบุข้อสังเกตที่เกี่ยวกับช่องกับภาษาญี่ปุ่นไว้บ้าง โดยผู้เขียนขอสรุปไว้ดังนี้

1. คำในวรรค 力 ส่วนใหญ่เป็นพยัญชนะ "ㄱ" (g) คำในวรรค ㄹ ส่วนใหญ่เป็นพยัญชนะ "ㅇ" (a)
2. คำในวรรค ㅌ ส่วนใหญ่เป็นพยัญชนะ "ㄷ" (d) คำในวรรค ㅊ ส่วนใหญ่เป็นพยัญชนะ "ㄴ" (n)
3. คำในวรรค ㅍ ตรงกับพยัญชนะ "ㅍ" (m)
4. คำในวรรค ㅏ และㅑ ตรงกับพยัญชนะ "ㅇ" (a)
5. คำในวรรค ㄹ ส่วนใหญ่เป็นพยัญชนะ "ㄴ" (n)
6. คำในวรรค ㅊ ที่เป็นเสียงฮัง (吳音) และวรรค ㅉ ตรงกับพยัญชนะ "ㅇ" (a)
7. คำที่ใช้เสียงสระ ㅏ จะตรงกับสระ "ㅏ" (a) เสียงกึ่งสระ (合口) จะแปลงเป็น "ㅑ" (o)
8. คำที่ใช้เสียงสระ ㅑ จะตรงกับสระ "ㅑ" (o) คำที่ใช้เสียงสระ ㅓ จะตรงกับสระ "ㅓ" (u)
9. คำที่ใช้เสียงสระ ㅓ ㅕ จะตรงกับสระ "ㅓ" (eo)
10. คำที่ใช้เสียงสระควบในภาษาญี่ปุ่นโบราณ ㅜㅣ จะตรงกับสระ "ㅜㅣ" (we) ส่วนเสียงสระต่อเนื่อง
ㅑㅣ ที่เหลือจะตรงกับสระ "ㅑㅣ" (ae)
11. คำที่ใช้เสียงสระ ㅕㅣ ส่วนใหญ่จะตรงกับสระ "ㅕㅣ" (ye)
12. คำที่ใช้เสียงสระควบ ㅜㅑ จะตรงกับสระ "ㅜㅑ" (wi)

13. คำที่ใช้เสียงสระ う หรือ イュ จะตรงกับสระ "u" (u)

14. คำที่เคยระบุเสียงสระ エウ จะตรงกับสระ "yo" (yo)

15. คำที่ใช้เสียง アン จะตรงกับสระ "an" (an) (p.133-142, สรุปเป็นข้อโดยผู้เขียนเอง)

ในข้อมูลดังกล่าวไม่ได้ระบุข้อสังเกตเกี่ยวกับคู่เทียบเสียงอื่น ๆ เช่นกรณีเสียงพยัญชนะต้นวรรค サ วรรค ㄱ เสียงสระ ㅣ เสียงสระ ㅣㅏ เสียงสระ ㅣㅓ และเนื้อหาบางส่วนแสดงให้เห็นว่าในภาษาญี่ปุ่นเกิดการกลายเสียงบางเสียง หากไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นโบราณ อาจไม่สามารถเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างเสียงอ่านคันจิในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงอ่านคำที่มาจากภาษาจีนในภาษาเกาหลีบางกรณีได้

สำหรับชาวเกาหลีเองก็มีการศึกษาคู่เสียงปฏิภาคระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลีเช่นกัน เช่น 金 (2010) ได้แจกแจงคู่เสียงพยัญชนะต้นและตัวสะกดไว้ โดยระบุว่า เสียงพยัญชนะในวรรค ア・ナ・マ・ラ ตรงกัน⁶ วรรคที่ไม่ตรงกันคือ

1. วรรค ㄱ และ ㄴ ตรงกับเสียง "ㄱ" (k) "ㄷ" (h) "ㅇ" (a)

2. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (s) "ㄷ" (j) "ㄷ" (ch)

3. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (s) "ㄷ" (j) "ㄷ" (ch) "ㅇ" (a)

4. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (d) "ㄷ" (t) "ㄷ" (j) "ㄷ" (ch) "ㄷ" (n)

5. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (d) "ㄷ" (j) "ㄷ" (n)

6. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (b) "ㄷ" (p)

7. วรรค ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (b) "ㄷ" (p) "ㄷ" (m) (p.66, สรุปจากตารางที่ 16 โดยผู้เขียนเอง)

ส่วนเสียงตัวสะกดสรุปความเชื่อมโยงไว้ 5 เสียง คือ

1. คำลงท้ายด้วย ㄱ, ㄷ ตรงกับเสียง "ㄱ" (k)

2. คำลงท้ายด้วย ㄷ, ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (l)

3. คำลงท้ายด้วย ㄷ ตรงกับเสียง "ㄷ" (n) "ㄷ" (m)

4. คำลงท้ายด้วย ㄷ, ㄷ (เสียงยาว) ตรงกับเสียง "ㅇ" (ng)

5. คำลงท้ายด้วย ㄷ (ที่เดิมเคยใช้รูปเขียนว่า ㄷ) ตรงกับเสียง "ㄷ" (p)

(p.66, สรุปจากตารางที่ 17 โดยผู้เขียนเอง)

จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงรูปเขียนในภาษาญี่ปุ่นจาก 「ㄷ」 เป็น 「ㄷ」 ทำให้เกิดการปะปนเสียงตัวสะกด หากมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นโบราณ รู้ว่ารูปเดิมที่น่าจะเขียนตามการออกเสียงเดิมเป็นอย่างไรจึงจะสามารถแยกคู่เสียงปฏิภาคได้แม่นยำมากขึ้น

เมื่อนำข้อมูลคู่เสียงปฏิภาคของ 金 (2010) และ 沖森・曹編 (2014) มารวมกันก็จะได้ความรู้เกี่ยวกับคู่เสียงปฏิภาคทั้งเสียงพยัญชนะต้น สระและตัวสะกดพอสมควรแต่การจดจำกฎเกณฑ์ทั้งหมดนี้ก็อาจจะทำให้ยากอีกทั้งกรณีที่มีคู่เสียงปฏิภาคหลายตัวก็ไม่ทราบแนวโน้มว่าตัวใดเป็นคู่เสียงปฏิภาคที่เกิดขึ้นทีี่สุดเช่นในข้อมูลเสียงวรรค ㄱ・ㄴ ของภาษาญี่ปุ่น ข้อมูลของ 金 ระบุเพียงคู่เสียงปฏิภาคที่มี 3 เสียง จำเป็นต้องนำข้อมูลของ 沖森・曹編 มาเสริมว่าส่วนใหญ่ ㄴ จะสลับกับ "ㅇ" (a) ซึ่งผู้เขียนเชื่อว่าการนำเสนอความรู้ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้รู้ภาษาญี่ปุ่นที่เรียนภาษาเกาหลีได้นำเอาไปประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาเกาหลีได้ดีมากขึ้น ทำให้ความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาสำหรับสังคมที่ต้องการผู้รู้หลายภาษา

⁶ ไม่ได้กล่าวถึงวรรค ㄱ・ㄷ เนื่องจากเทียบเท่ากับเสียงสระในภาษาเกาหลี

4. วิธีการวิจัย

4.1 แหล่งข้อมูลสำรวจ

4.1.1 อักษรคันจิในขั้นต้นและกลาง

เนื่องจากการศึกษาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศนิยมใช้เกณฑ์การรู้ภาษาญี่ปุ่นจากการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น JLPT (Japanese Language Proficiency Test, 日本語能力試験) ที่หลังจากเปลี่ยนรูปแบบการวัดระดับในปี ค.ศ. 2010 ก็ไม่ได้มีการเผยแพร่เกณฑ์อักษรคันจิแต่ละระดับอย่างเป็นทางการ ทำให้ในหนังสือประกอบการสอบวัดระดับของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ มีการนำเสนออักษรคันจิแต่ละระดับแตกต่างกันไป เพื่อให้เป็นเกณฑ์เดียวกัน โดยผู้เขียนเห็นว่าผู้รู้ภาษาญี่ปุ่นระดับ N2⁷ มีความสามารถทางไวยากรณ์และคำศัพท์เพียงพอจะสามารถนำความรู้ภาษาญี่ปุ่นไปต่อยอดเรียนภาษาเกาหลีต่อไปได้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนจึงได้รวบรวมอักษรคันจิพื้นฐานตั้งแต่ระดับ N5 ถึง N2 จากหนังสือต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. 国際交流基金 (2007) 『日本語能力試験出題基準 改訂版』 凡人社
2. 佐々木仁子・松本紀子 (2010) 『日本語総まとめN2漢字』 アスク
3. 西口光一 (2012) 『例文で学ぶ漢字と言葉N2』 スリーエーネットワーク
4. 石井怜子他 (2010) 『新完全マスター漢字日本語能力試験N2』 スリーエーネットワーク

นอกจากนี้ยังได้รวมอักษรคันจิที่แม้ไม่ได้ปรากฏในหนังสือที่ผ่านมาแต่ถูกระบุเป็น 「教育漢字」 ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาจะต้องรู้จำนวน 1,006 ตัวเพิ่มไปด้วย⁸ จึงได้อักษรคันจิจำนวนทั้งสิ้น 1,186 ตัวที่จะใช้ในการศึกษาเสียงอ่านจีน⁹

4.1.2 คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้น

คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นในที่นี้คือคำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียน "ภาษาเกาหลี 1" โดยสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เทียบเคียงกับคำศัพท์ในปรากฏในการสอบวัดระดับภาษาเกาหลี TOPIK (Test of Proficiency in Korean)¹⁰ ระดับ 1 และ 2 รวมคำศัพท์ 1,836 คำ

4.2 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้เขียนตรวจทานเสียงอ่านจีน (音読) ในอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่น 1,186 ตัวจาก 『新実用漢字表現辞典』 (実用漢字研究会, 2015) และเก็บข้อมูลเสียงอ่านในฐานะอักษรฮันจา (한자) ซึ่งเป็นอักษรจีนที่เคยใช้ในภาษาเกาหลีจาก Application พจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น "imiwa?" หลังจากนั้นทำการจัดกลุ่มเสียงอ่านคันจิที่มีรูปแบบเสียงที่เชื่อมโยงในภาษาเกาหลีเป็นระบบเดียวกัน เช่น 「間」 มีเสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่นว่า 「かゝん」 หรือ 「けん」 ในภาษาเกาหลีออกเสียง 「간」 (kan) ถือว่าออกเสียงเหมือนกัน 「漢」 มีเสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่นว่า 「かん」 เช่นกันแต่ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียง "ฮัน" (han) ถือว่าเกิดคู่เสียงปฏิภาคประเภท "เปลี่ยนเสียงระหว่าง K - H" 「割」 มีเสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่นว่า 「かゝつ」 ในภาษาเกาหลีออกเสียง "ฮัล" (hal) ดังนั้นจึงนับว่าเกิดคู่เสียงปฏิภาคประเภท "เปลี่ยนเสียงระหว่าง K - H" เช่นเดียวกับ 「漢」 และเกิดคู่เสียงปฏิภาคตัวสะกด "เปลี่ยนเสียงระหว่าง TS - L" อีก 1 ตำแหน่ง หลังจากนั้นหาอัตราส่วนคู่เสียงปฏิภาคแต่ละกรณีต่อจำนวนอักษรคันจิ 1,186 ตัวเพื่อจัดอันดับคู่เสียงปฏิภาคที่พบบ่อย

⁷ เทียบเท่ากับระดับกลางขั้นระดับสูง ทั้งนี้ การสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น มีทั้งหมด 5 ระดับ โดยระดับที่ง่ายที่สุดคือ N5 ระดับที่ยากที่สุดคือ N1

⁸ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2020 ได้มีการปรับเปลี่ยนอักษรคันจิสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจาก 1,006 ตัวเป็น 1,026 ตัว โดยเพิ่มอักษรคันจิชื่อสถานที่ 20 ตัวซึ่งมีบางตัวไม่ได้ถูกนำมารวมใน 1,186 ตัว เช่น 「潟・岐・阜・岡」

⁹ เกณฑ์ดังกล่าวเรียกว่า "อักษรคันจิขั้นกลางของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ใช้เป็นเกณฑ์อักษรคันจิที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจะต้องเรียนรู้ในรายวิชา Kanji in Intermediate Level

¹⁰ การสอบวัดระดับภาษาเกาหลีมีทั้งหมด 6 ระดับ โดยระดับที่ 1-2 เป็นระดับขั้นต้น เรียกรวมว่า "TOPIK I" ส่วนระดับที่ 3-6 เป็นระดับขั้นกลางเรียกรวมว่า "TOPIK II"

หลังจากนั้นศึกษาคำศัพท์ภาษาเกาหลี 1,836 คำว่ามีอัตราส่วนความเป็นไปได้ในการนำความรู้คู่เสียงปฏิกภาคของเสียงอ่านแบบจีนในอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้เท่าใด โดยผู้เขียนศึกษาเฉพาะคำศัพท์ภาษาเกาหลีเฉพาะขั้นต้นก่อนเนื่องจากเป็นขั้นที่จะมีการนำความรู้ภาษาที่รู้แล้ว (L1) มาใช้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วได้มากที่สุดตามที่ Fitzpatrick & Izura (2011) อ้างไว้ว่าเมื่อเรียนถึงระดับหนึ่งแล้วการนำความรู้ภาษาที่รู้แล้ว (L1) มาใช้อาจได้ผลลัพธ์ไม่ได้แตกต่างกับกรณีไม่ใช้ความรู้ภาษาที่รู้แล้ว เนื่องจากรูปเขียนภาษาเกาหลีปัจจุบันไม่ได้ใช้อักษรฮันจา (อักษรจีนเทียบเท่าอักษรคันจิของญี่ปุ่น) จึงใช้ ChatGPT ประมวลลอักษรฮันจาของคำศัพท์ภาษาเกาหลีทั้ง 1,836 คำ และตรวจสอบด้วยตนเองอีกครั้ง หลังจากนั้นจึงแบ่งหมวดเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. คำศัพท์ภาษาเกาหลีที่ไม่มีอักษรฮันจา หรือมีเพียงบางส่วนตีความเป็นคำศัพท์ภาษาเกาหลีดั้งเดิมไม่สามารถนำความรู้เสียงอ่านอักษรคันจิมาใช้
2. คำศัพท์ภาษาเกาหลีที่มีอักษรฮันจาเหมือนอักษรคันจิมีความหมายตรงกับในภาษาญี่ปุ่น สามารถพิจารณาเป็นคำศัพท์ภาษาเกาหลีที่มาจากภาษาจีน สามารถนำความรู้เสียงอ่านอักษรคันจิมาใช้โดยตรง
3. คำศัพท์ภาษาเกาหลีที่มีอักษรฮันจาแต่มีความหมายไม่ตรงกับที่ใช้ในภาษาญี่ปุ่น หรืออักษรฮันจาต่างกล่าวไม่ได้ใช้คำเดียวกับในภาษาญี่ปุ่น ผู้เขียนจะพิจารณาเป็นคำศัพท์ภาษาเกาหลีที่มาจากภาษาจีน แม้ว่าไม่ตรงกับคำศัพท์ในภาษาญี่ปุ่นแต่สามารถนำความรู้เสียงอ่านอักษรคันจิมาประยุกต์ใช้ได้

4.3 การแสดงเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลี

การแสดงเสียงอ่านที่ปรากฏในบทความนี้ สำหรับภาษาญี่ปุ่นใช้ระบบถอดเสียงแบบ Hepburn (ヘボン式) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การถอดเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นด้วยระบบ Hepburn

JP	Roman	JP	Roman	JP	Roman	JP	Roman	JP	Roman
あ	a	い	i	う	u	え	e	お	o
か	ka	き	ki	く	ku	け	ke	こ	ko
さ	sa	し	shi	す	su	せ	se	そ	so
た	ta	ち	chi	つ	tsu	て	te	と	to
な	na	に	ni	ぬ	nu	ね	ne	の	no
は	ha	ひ	hi	ふ	fu	へ	he	ほ	ho
ま	ma	み	mi	む	mu	め	me	も	mo
や	ya			ゆ	yu			よ	yo
ら	ra	り	ri	る	ru	れ	re	ろ	ro
わ	wa			を	o			ん	n
が	ga	ぎ	gi	ぐ	gu	げ	ge	ご	go
ざ	za	じ	ji	ず	zu	ぜ	ze	ぞ	zo
だ	da	ぢ	ji	づ	zu	で	de	ど	do
ば	ba	び	bi	ぶ	bu	べ	be	ぼ	bo
ぱ	pa	ぴ	pi	ぷ	pu	ぺ	pe	ぽ	po

(อ้างอิงจากอักษฎายุทธ ชุศรี 2564, น.70)

เพื่อแยกเสียงอักษรแต่ละตัวออกจากกันจะคันด้วย "-" กรณีระบุเสียงยาวจะเพิ่มเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏ เช่นเสียงที่อ่านว่า "โบ" จะถอดเสียงเป็น 「보우」 (bo-u) 「보오」 (bo-o) 「보ー」 (bo-o) และกรณีระบุเสียง 「っ」 จะใช้การซ้ำเสียงเฉพาะพยัญชนะแรก เช่น 「ざっし」 (za-s-shi) ยกเว้น 「っ」 หน้า 「ち」 (chi) จะระบุเสียงอ่านเป็น "t" เช่น 「まっちゃ」 (ma-t-cha)

สำหรับในภาษาเกาหลีจะแสดงเสียงอ่านตามระบบถอดเสียง (Romanization) ของ the National Academy of the Korean Language จากการผสมเสียงพยัญชนะดังตารางที่ 2 นี้

ตารางที่ 2 การถอดเสียงพยัญชนะภาษาเกาหลีแยกพยัญชนะต้นและตัวสะกด

Hangul	ต้นคำ	ตัวสะกด	Hangul	ต้นคำ	ตัวสะกด	Hangul	ต้นคำ	ตัวสะกด
ㄱ	g	k	ㅂ	b	p	ㅋ	k	k
ㄴ	n	n	ㅅ	s	t	ㅌ	t	t
ㄷ	d	t	ㅇ	ไม่มี	ng	ㅍ	p	p
ㄹ	r	l	ㅈ	j	t	ㅊ	h	h
ㅁ	m	m	ㅊ	ch	t			

ทั้งนี้กรณีเป็นตัวอักษรซ้อน ได้แก่ "ㄲ" จะระบุเป็น kk "ㄸ" จะระบุเป็น tt "ㅃ" จะระบุเป็น pp "ㅆ" จะระบุเป็น ss และ "ㅉ" จะระบุเป็น jj
เสียงสระถอดเสียงตามตารางที่ 3 ดังนี้¹¹

ตารางที่ 3 การถอดเสียงสระในภาษาเกาหลี

Hangul	Roman	Hangul	Roman	Hangul	Roman	Hangul	Roman
ㅏ	a อา	ㅑ	u อุ	ㅓ	e เอ	ㅗ	we เว
ㅓ	ya ยา	ㅕ	yu ยู	ㅗ	ye เย	ㅜ	wi วี
ㅗ	eo ออ	ㅡ	eu อือ	ㅜ	wa วา	ㅣ	ui อีย
ㅜ	yeo ยอ	ㅣ	i อี	ㅞ	wae แว		
ㅛ	o โอ	ㅟ	ae แอ	ㅟ	oe เว		
ㅝ	yo โย	ㅠ	yae แย	ㅡ	wo วอ		

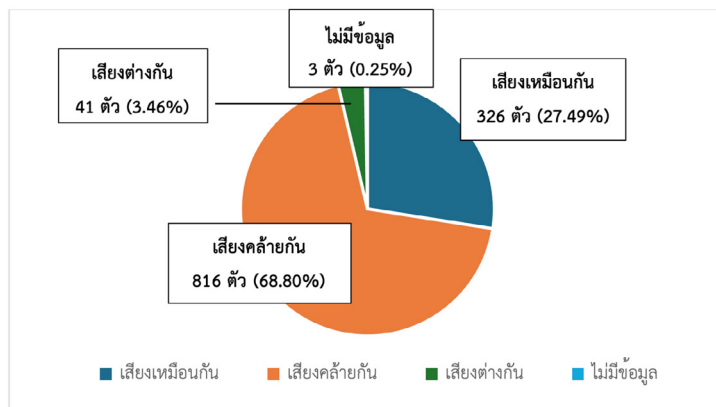
5. ผลการสำรวจ

5.1 ผลการเปรียบเทียบเสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลี

จากการศึกษาอักษรคันจิ 1,186 ตัวพบว่ามีย่อตราส่วนการออกเสียงเป็น 4 รูปแบบดังภาพที่ 1

¹¹ แม้ว่าจะมีรูปแบบเขียนต่างกันแต่เสียงอ่านในปัจจุบันอาจเหมือนกัน เช่น "애" และ "아" แทนสระเสียง "e" และ "ae" ตามลำดับ แต่ปัจจุบันเสียง "ae" ก็นิยมอ่านเป็นเสียง "e" ด้วย ในกรณี "야" และ "야" ก็นิยมอ่านเป็น "ye" และ "we" และเสียง "의" (ui) ที่เป็นคำช่วยนิยมนอกเสียงเป็น "e" ด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 1 แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนความเหมือนของเสียงอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นกับฮันจาในภาษาเกาหลี

จากแผนภูมิวงกลมจะเห็นว่า อักษรคันจิที่อ่านออกเสียงเหมือนกันในภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีมี 27.49% (326 ตัวอักษร) เช่น 「住」 อ่านออกเสียงว่า 「じゅ」 (ju-u) ในภาษาญี่ปุ่นและ 「주」 (ju) ในภาษาเกาหลี 「業」 อ่านออกเสียงว่า 「やく」 (ya-ku) ในภาษาญี่ปุ่นและ 「약」 (yak) ในภาษาเกาหลี บางเสียงที่ไม่มีในภาษาญี่ปุ่นแต่เป็นเสียงที่คล้ายกันก็อนุโลมอยู่ในกลุ่มนี้ เช่นเสียงสระอในอักษรคันจิ 「去」 อ่านออกเสียงว่า 「きょ」 (kyo) หรือ 「こ」 (ko) ในภาษาญี่ปุ่นและ 「거」 (geo) ในภาษาเกาหลี

แต่อักษรคันจิที่เกิดเสียงปฏิภาคในภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีมีมากกว่า คือมีถึง 68.80% (816 ตัวอักษร) จะเห็นได้ว่าผู้รู้ภาษาญี่ปุ่นหากเรียนภาษาเกาหลีจะเทียบคำที่ออกเสียงตรงกันชัดเจนได้เพียง 1 ใน 4 เท่านั้น ที่เหลืออีกเกินครึ่งล้วนเป็นคู่เสียงปฏิภาคที่ต่างกันไป ซึ่งหากสามารถทำความเข้าใจคู่เสียงปฏิภาคนี้ได้ ก็จะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีได้มากขึ้น ทำให้การเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากน่าจะทำได้เร็วขึ้นเพราะสามารถผูกูปเสียง (Form) และความหมาย (Meaning) จากภาษาญี่ปุ่นที่เป็น L1 กับภาษาเกาหลีที่เป็น L2 ตามที่ Fitzpatrick & Izura 2011 กล่าว

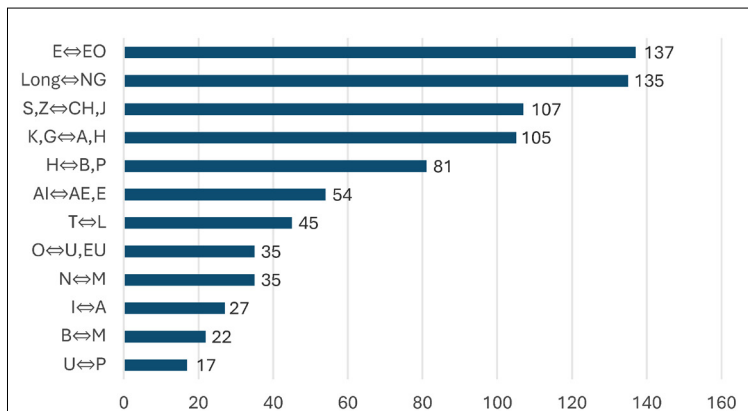
อย่างไรก็ตาม ยังมีตัวอักษรที่มีเสียงแตกต่างโดยสิ้นเชิง 3.46% (41 ตัวอักษร) เช่น 「己」 ในคำศัพท์ขั้นต้นและกลางในภาษาญี่ปุ่นอาจพบในคำว่า 「自己」 (ji-ko, ตนเอง) 「利己」 (ri-ko, ตนเอง) อักษรตัวนี้ออกเสียงว่า 「ぎ」 (gi) ในภาษาเกาหลี ทำให้คาดเดาได้ยาก อย่างไรก็ตามเมื่อตรวจสอบใน 实用漢字研究会 (2015) ก็พบว่าคำศัพท์ที่สามารถอ่านว่า 「き」 (ki) ได้ เช่น 「知己」 (chi-ki, คนรู้จัก) ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นและกลาง อีกตัวอย่างหนึ่งคือ 「缶」 เสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่นอ่านว่า 「かん」 (实用漢字研究会 2015, p.238) แต่เสียงในภาษาเกาหลีออกว่า "부" (bu) เมื่อสืบดูเสียงอ่านจีนในภาษาจีนทางพจนานุกรมญี่ปุ่น-จีนWeblio (Weblio, n.d.) ก็พบว่า เสียงอ่านนี้อ่านว่า "fǒu" ในภาษาจีนโบราณน่าจะเทียบได้กับ 「缶」 หรือ 「缶」 ในภาษาญี่ปุ่น แต่เสียงปัจจุบันอ่านว่า "guàn" โดยเป็นรูปเขียนย่อของ 「罐」 เสียงดังกล่าวถูกนำมาใช้ในภาษาญี่ปุ่นแทนซึ่งใกล้เคียงกับ 「かん」 อักษรเหล่านี้อาจไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาเกาหลีได้สืบเนื่องจากการขาดรูปเสียง (Form) ที่เชื่อมโยงกัน

อีก 0.25% (3 ตัวอักษร) เป็นอักษรคันจิกลุ่มที่ไม่มีข้อมูลเสียงอ่านในภาษาเกาหลีเนื่องจากตัวอักษรดังกล่าว ถูกสร้างขึ้นโดยชาวญี่ปุ่น (国字) จึงไม่มีเสียงอ่านจีน มีแต่เสียงอ่านญี่ปุ่นได้แก่ 「屈」 「畑」 「込」

5.2 รูปแบบคู่เสียงปฏิภาคระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลีที่สำคัญ

จากการศึกษาอักษรคันจิ 1,186 ตัวพบว่ามีย่อตราส่วนคู่เสียงปฏิภาคที่สำคัญ 12 อันดับแรกดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงจำนวนอักษรคันจิที่เกิดคู่เสียงปฏิภาค 12 อันดับแรก

(หมายเหตุ : อักษรแทนเสียงภาษาญี่ปุ่น ⇔ อักษรแทนเสียงภาษาเกาหลี)

1) E⇔EO เสียงปฏิภาค "e" กับ "ㅣ" (eo) หรือเพิ่มเสียง "y" เพิ่มเป็น "ㅑ" (yeo) พบทั้งสิ้น 137 ตัว เช่น 「京」 (ke-i, เมืองหลวง) กลายเป็น "경" (gyeong) 「駅」 (e-ki, สถานีรถไฟ) กลายเป็น "역" (yeok) 「年」 (ne-n, ปี) กลายเป็น "년" (nyeon)

2) Long⇔NG เสียงปฏิภาคเสียงลากยาวในภาษาญี่ปุ่นอันได้แก่เสียง U ใน UU, OU และ I ใน EI กับ "ㅇ" (ng) ในภาษาเกาหลี พบทั้งสิ้น 135 ตัว เช่น 「光」 (ko-u, แสงสว่าง) กลายเป็น "광" (gwang) 「勇」 (yu-u, กล้าหาญ) กลายเป็น "용" (yong) 「京」 (ke-i, เมืองหลวง) กลายเป็น "경" (gyeong)

3) S,Z⇔CH,J เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะวรรค 「さ・ざ」 (s, sh, z, j) ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅈ" (j) หรือ "ㅊ" (ch) พบทั้งสิ้น 107 ตัว เช่น 「作」 (sa-ku, ทำ) กลายเป็น "작" (jak) 「川」 (sen, แม่น้ำ) กลายเป็น "천" (cheon)

4) K,G⇔A,H เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะวรรค 「か・が」 (k, g) ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅇ" (เสียงสระเขียนแทนด้วย a) "ㅏ" (h) พบทั้งสิ้น 105 ตัว เช่น 「語」 (go, ภาษา) กลายเป็น "어" (eo) 「会」 (ka-i, งานพบปะ) กลายเป็น "회" (hwi)

5) H⇔B,P เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะวรรค 「は」 (h) ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅂ" (b) หรือ "ㅍ" (p) พบทั้งสิ้น 81 ตัว เช่น 「服」 (fu-ku, เสื้อผ้า) กลายเป็น "복" (bok) 「粟」 (hyo-u, ฉลาด) กลายเป็น "표" (pyo)

6) AI⇔AE,E เสียงปฏิภาคเสียงสระ "a-i" ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅏ" (ae) หรือ "ㅑ" (e) ในภาษาเกาหลี พบทั้งสิ้น 54 ตัว เช่น 「海」 (ka-i, ทะเล) กลายเป็น "해" (hae) 「第」 (da-i, อันดับ) กลายเป็น "제" (je)

7) T⇔L เสียงปฏิภาคเสียงตัวสะกด โดยในภาษาญี่ปุ่นปรากฏในลักษณะเสียงพยัญชนะตัวที่สองเสียง 「ち」 (chi) 「つ」 (tsu) กับ "ㅌ" (l) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 45 ตัว เช่น 「いち」 (i-chi, หนึ่ง) กลายเป็น "일" (il)

(il) 「熱」 (ne-tsu, ความร้อน) กลายเป็น "열" (yeol)

8) O $\Leftrightarrow$ U,EU เสียงปฏิภาค "o" ในภาษาญี่ปุ่นกับ "u" (u) หรือ "—" (eu) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 35 ตัว เช่น 「口」 (ko-u, ปาก) กลายเป็น "구" (gu) 「国」 (ko-ku, ประเทศ) กลายเป็น "국" (guk) 「側」 (so-ku, ฝั่ง) กลายเป็น "측" (cheuk)

9) N $\Leftrightarrow$ M เสียงปฏิภาคเสียง 「ん」 (n) ในภาษาญี่ปุ่นกับตัวสะกด "ㅁ" (m) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 35 ตัว เช่น 「禁」 (ki-n, ห้าม) กลายเป็น "금" (geum)

10) I $\Leftrightarrow$ A เสียงปฏิภาคเสียงสระ "i" ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅏ" (a) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 27 ตัว เช่น 「次」 (ji, ถัดไป) กลายเป็น "차" (cha) 「寺」 (ji, วัดพุทธ) กลายเป็น "사" (sa)

11) B $\Leftrightarrow$ M เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะวรรค 「ば」 (b) กับ "ㅁ" (m) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 22 ตัว เช่น 「美」 (bi, สวยงาม) กลายเป็น "미" (mi) 「売」 (bai, ขาย) กลายเป็น "매" (mae)

12) U $\Leftrightarrow$ P เสียงปฏิภาคเสียงลากยาวในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅗ" (p) ในภาษาเกาหลีพบทั้งสิ้น 17 ตัว เช่น 「業」 (gyo-u, กรรม การกระทำ) กลายเป็น "업" (eop) 「級」 (kyu-u, ระดับ) กลายเป็น "급" (geup)

นอกจากคู่เสียงปฏิภาคที่พบบ่อยทั้ง 12 แบบ ยังมีคู่เสียงปฏิภาคอันดับรองลงไปซึ่งอาจปรากฏในคำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นด้วย เช่น คู่เสียงสระ "u" ในภาษาญี่ปุ่นกับ "ㅜ" (o) ในภาษาเกาหลี พบ 15 ตัว คู่เสียงสระ "i" ในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงสระ "ㅏ" (u) ในภาษาเกาหลีพบ 12 ตัว คู่เสียงพยัญชนะต้น "N" กับเสียงพยัญชนะ "ㅇ" (a) พบ 10 ตัว

จากการศึกษาเชิงสถิติโดยเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มที่มีเสียงปฏิภาค 68.80% นำมาจัดแยกเป็นคู่เสียงสระ คู่เสียงพยัญชนะต้น และคู่เสียงตัวสะกด เพื่อพิจารณาเสียงปฏิภาคต่อไป

5.2.1 คู่เสียงสระ

(1) เสียง "E" (เอ) ในภาษาญี่ปุ่นจะกลายเป็นเสียง "EO" (ออ) ในภาษาเกาหลีซึ่งไม่มีในภาษาญี่ปุ่นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับอักษรคันจิที่ยังคงออกเสียง "ㅏ" (e) "ㅑ" (ae) หรือ "ㅓ" (ye) พบว่ามีเพียง 9 ตัวเท่านั้น ได้แก่ 「計・例・系・係・税・液・世・提・勢」 จึงอาจกล่าวได้ว่า เสียง "E" ภาษาญี่ปุ่นที่พบแทบทุกตัวจะกลายเป็นเสียง "EO" ในภาษาเกาหลี (93.84%)

(2) เสียง "AI" (อะอิ) ในภาษาญี่ปุ่นเป็นเสียง "E" (เอ) หรือ "AE" (แอ) เนื่องจากในภาษาเกาหลีไม่มีสระไอะ ต้องทำเสียงสระไอะต้องแยกเป็นสองพยางค์ (A-I) จึงกลายเป็นเสียง "E" ในภาษาเกาหลีแทบทุกตัว (93.10%) กรณีที่ไม่เปลี่ยนเป็นเสียง "E" (เอ) หรือ "AE" (แอ) ก็จะเปลี่ยนเป็นเสียง "OE" (เว) แทน ซึ่งมีปรากฏเพียง 4 ตัวในการสำรวจครั้งนี้ คือ 「会」 (회, hwe) 「絵」 (회, hwe) 「外」 (외, we) 「灰」 (회, hwe)

(3) เสียง "O" (โอ) ในภาษาญี่ปุ่นเป็นเสียง "U" (อุ) หรือ "EU" (อือ) ในภาษาเกาหลี¹² เสียงปฏิภาคระหว่างเสียง "O" กับ "U" ในภาษาญี่ปุ่นเองก็พบในอักษรคันจิบางตัวทำให้อักษรคันจิตัวนั้นมีหลายเสียงเช่น 「工」 อ่านได้ทั้ง 「こう」 (kou) และ 「く」 (ku) และในบางครั้งจึงเปลี่ยนเป็นเสียง "—" (eu) ที่ไม่มีในภาษาญี่ปุ่นได้ เมื่อเทียบกับ "ㅜ" (o) หรือ "ㅝ" (yo) ตามปกติที่มีตัวอักษรทั้งสิ้น 132 ตัว พบว่ามีอัตราส่วนน้อย (20.96%)

¹² โดยสระเสียง "—" (eu) ในภาษาเกาหลีนี้ ในภาษาญี่ปุ่นนอกจากเสียง "O" (โอ) แล้วอาจเป็นเสียงปฏิภาคกับ "yu" (อิว) หรือ "i" (อิ) ในภาษาญี่ปุ่นด้วย เช่น 「級」 (kyu-u, ระดับ) กับ "급" (geup) 「禁」 (ki-n, ห้าม) กับ "금" (keum) นอกจากนี้ พบว่ากรณีที่เป็นเสียงปฏิภาคกับ "U" (อุ) ในภาษาญี่ปุ่นพบเพียงเสียง 「しゅう」 「じゅう」 เช่น 「習」 (shu-u, เรียน) กับ "습" (seup) ซึ่งอาจเป็นเพราะเสียงดังกล่าวเคยเขียนว่า 「しふ」 (shi-fu) มาก่อน จึงอาจกล่าวได้ว่าไม่ได้เป็นเสียงปฏิภาคกับ "U" (อุ) ปกติในภาษาญี่ปุ่น (อ้างอิงจาก 金 2010)

(4) เสียง "i" (อิ) ในภาษาญี่ปุ่นเป็นเสียง "A" ในภาษาเกาหลี โดยพบเงื่อนไขที่สำคัญคือเสียงดังกล่าวเกิดขึ้นในอักษรคันจิที่อ่านว่า 「し」 หรือ 「じ」 เท่านั้น โดยเสียงดังกล่าวอาจกลายเป็นเสียง "—" (eu) ได้แต่ก็ถือว่ายังมีความใกล้เคียง แต่การเปลี่ยนเสียงเป็นเสียง "j" (a) นั้นน่าจะเกิดขึ้นในภาษาเกาหลีเอง เพราะเมื่อสืบเสียงในภาษาจีนก็พบว่าออกเสียง "i" (i) เหมือนภาษาญี่ปุ่น การเปลี่ยนเสียงดังกล่าวมีอัตราส่วน 36.99% จาก 73 ตัวที่มีเสียงอักษร 「し」 หรือ 「じ」 ประกอบ

ตัวอย่างบางส่วนจาก 「し・じ」 46 ตัวที่ยังคงออกเสียง "s" (si) "j" (ji)

「市・始・示・視・試・神・信・新・式・詩・時」 เป็นต้น

ตัวอย่างบางส่วนจาก 「し・じ」 27 ตัวที่เปลี่ยนเสียงเป็น "sa" (sa) "ja" (ja) "cha" (cha)

「四・思・子・士・自・字・寺・仕・使・事・系・次・似・辞・死・私・姉」 เป็นต้น

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า คู่เสียงปฏิภาคดังกล่าวเป็นไปอย่างไม่เป็นระบบ อักษรคันจิที่มีการกำกับราก (部首) เดียวกันเช่น 「寺」 (ji) ออกเสียงเป็น "sa" (sa) ในขณะที่ 「時」 (ji) 「詩」 (shi) ออกเป็น "si" (si) ทั้งนี้เสียงทั้งหมดออกเสียงสระอิทั้งหมดในภาษาจีนปัจจุบัน ("si" "shi" "shi" ตามลำดับอ้างอิงจาก Weblio (n.d.))

เมื่อนำมาสรุปเป็นตารางแสดงคู่เสียงปฏิภาคที่เกิดขึ้นในเสียงสระทั้งหมดจะได้ว่า

ตารางที่ 4 แสดงคู่เสียงปฏิภาคเสียงสระระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลี

เสียงสระภาษาญี่ปุ่น	เสียงสระภาษาเกาหลี
A หรือ YA	a หรือ ya (กรณี AI กลายเป็น e, ye หรือ ae แทน)
I	i หรือ eu (กรณี SHI, JI อาจเป็น sa, ja, cha แทน)
U หรือ YU	u (กรณี YU อาจเป็น eu แทน)
E	eo, yeo (มีอักษร 9 ตัวที่คงเสียง e หรือ ae)
O หรือ YO	o, yo หรือ eo, yeo (บางครั้งอาจเป็น u หรือ eu แทน)

5.2.2 คู่เสียงพยัญชนะต้น

สำหรับคู่เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะต้นที่สำคัญคือ

(1) เสียงวรรณ 「さ・ざ」 ในภาษาญี่ปุ่นเป็น "s" (j) "ch" (ch) คล้ายกับการเปลี่ยนเสียง 「ちゃ」 หรือ 「しゃ」 กับ 「さ」 ในคำว่า 「茶道」 (sa-do-u, cha-do-u) 「鮭」 (sa-ke, sha-ke) ในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากฐานกรณีในการแปลงเสียง (เพดานแข็งและปุ่มเหงือก) อยู่ใกล้กัน ทั้งนี้จากการสำรวจเปรียบเทียบกับอักษรคันจิที่กลายเป็นเสียง "s" (s) ในภาษาเกาหลีตามปกติ ไม่พบการเทียบเสียงอย่างเป็นระบบ

(2) เสียงวรรณ 「か・が」 ในภาษาญี่ปุ่นเป็น "h" (h) หรือ "o" (เสียงสระ) คู่เสียงปฏิภาคนี้อาจพิจารณาสาเหตุเหมือนกับการเปลี่ยนเสียงวรรณ 「さ」 คือมีตำแหน่งการแปลงเสียงใกล้เคียงกัน เนื่องจากเสียง K, G เป็นตำแหน่งเพดานอ่อนอยู่ใกล้ลำคอจึงกลายเป็นเสียงที่แปลงจากลำคอโดยตรงในภาษาเกาหลีแทน เมื่อสำรวจเปรียบเทียบกับคำศัพท์เสียง K, G ที่ยังคงออกเสียง "ㄱ" (g) ในภาษาเกาหลีพบว่ามี 81 ตัว ถือว่ามีจำนวนอักษรที่ออกเสียงออก

เสียงเปลี่ยนไปมากกว่าคงเสียงเหมือนเดิมมากกว่าเล็กน้อย (56.45%) เมื่อพิจารณาเกณฑ์ด้านราก พบว่ากรณีที่มีรากตัวเดียวกันมีโอกาสที่จะออกเสียงเหมือนกัน เช่น 「古・故」 จะออกเสียงว่า "โก" (go) 「五・語」 จะออกเสียงเป็นเสียงสระว่า "อ" (o) "เอ" (eo) ตามลำดับ

(3) เสียงวรรณ 「は」 ในภาษาญี่ปุ่นเป็น "บ" (b) หรือ "ป" (p) ในภาษาเกาหลี จากการสำรวจพบว่าอักษรคันจิวรรณ 「は」 เพียงตัวเดียวที่กลายเป็นเสียง "ฮ" (h) เหมือนเดิม คือ 「灰」 (ha-i) กับ 「ฮิ」 (hwe) สาเหตุที่เสียง "ฮ" ได้กลายเป็นเสียง "B, P" ในภาษาเกาหลีแทบทั้งหมด (98.78%) พิจารณาได้ว่ามาจากวิวัฒนาการของภาษาญี่ปุ่นเองที่เคยออกเสียง "P" แล้วเปลี่ยนเสียงเป็น "HW" แล้วจึงกลายเป็น "H" ในปัจจุบัน (沖森編著 2010)

(4) วรรณ 「は」 ในภาษาญี่ปุ่นเป็นเสียง "ม" (m) ในภาษาเกาหลี ซึ่งลักษณะการเปลี่ยนเสียง "B" กับ "M" นี้ก็พบตามปกติในภาษาญี่ปุ่น เช่น 「さびしい・さみしい」 เมื่อสำรวจเพิ่มเติมพบว่า มีเสียง "B" ที่ยังคงอ่านเป็นเสียง "บ" (b) หรือ "ป" (p) ในภาษาเกาหลี 12 ตัวได้แก่ 「鼻・分・番・部・備・暴・病・棒・防・別・便・弁」 กล่าวได้ว่ามีการเปลี่ยนเสียง "B" เป็น "M" มากกว่าคงเสียงเดิมเล็กน้อย (64.71%)

เมื่อนำมาสรุปเป็นตารางจะได้ผลดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงคู่เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะต้นระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลี

พยัญชนะภาษาญี่ปุ่น	พยัญชนะภาษาเกาหลี	พยัญชนะญี่ปุ่น	พยัญชนะเกาหลี
วรรณ 「あ」 (A) 「わ」 (W)	a	วรรณ 「は」 (H, F)	b, p (ยกเว้น 「灰」 ออกเป็น h)
วรรณ 「か・が」 (K, G)	g, a หรือ h	วรรณ 「ま」 (M)	m
วรรณ 「さ・ざ」 (S, SH, Z, J)	s, j, ch	วรรณ 「や」 (Y)	y
วรรณ 「た・だ」 (T, CH, TS, D)	d, t	วรรณ 「ら」 (R)	r (บางครั้งเป็น n)
วรรณ 「な」 (N)	ⁿ (บางครั้งเป็น a)	วรรณ 「ば」 (B)	^m (บางครั้งเป็น b, p)

5.2.3 คู่เสียงตัวสะกด

เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นไม่มีตัวสะกด แต่อาจแทนที่เสียงตัวสะกดที่มาจากภาษาจีนโบราณที่รับเข้ามาด้วยเสียงต่าง ๆ

(1) เสียง 「ん」 หรือ "N" ท้ายคำในภาษาญี่ปุ่นซึ่งเทียบได้กับแม่ง กม กน ในภาษาไทย เมื่อกลายเป็นภาษาเกาหลีที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนภาษาไทย จึงอาจไม่ได้กลายเป็นตัวสะกด "น" (n) เท่านั้น จากการสำรวจพบว่าอักษรคันจิ 169 ตัว ยังคงออกเสียง "น" (n) อีก 35 ตัวเปลี่ยนเป็นเสียง "ม" (m) และอีก 1 ตัวออกเสียง "อ" (ng) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเสียง 「ん」 (n) ส่วนใหญ่ในภาษาญี่ปุ่นจะคงเสียง "น" (n) ไว้ในภาษาเกาหลี (82.44%)

(2) เสียง "K" หรือเสียงแม่งแบบในภาษาไทย ในภาษาญี่ปุ่นจะปรากฏในอักษรคันจิแทนด้วย 「き・く」

(ki,ku) เช่น 「石」 (se-ki) 「百」 (hya-ku) เสียงดังกล่าวไม่ปรากฏการเปลี่ยนเสียง โดยยังปรากฏเป็นเสียงตัวสะกด "ㄚ" (k) ในภาษาเกาหลี (100%)

(3) เสียง "T" หรือเสียงแม่กดแบบในภาษาไทย ในภาษาญี่ปุ่นจะปรากฏในอักษรคันจิแทนด้วย 「ち・つ」 (chi,tsu) เช่น 「七」 (shi-chi) 「室」 (shi-tsu) เสียงดังกล่าวไม่มีในภาษาเกาหลี จึงพบว่าแทบทุกตัวได้เปลี่ยนเป็นเสียง "ㄷ" (l) ทดแทน (91.84%) โดยมีเสียง "TSU" 4 ตัวที่เปลี่ยนเป็นเสียง "ㅍ" (p) ในภาษาเกาหลี ได้แก่ 「立・庄・雑・接」 ทั้งนี้ไม่พบการคงเสียง "ㄷ" (t) หรือแม่กดในภาษาเกาหลีเลย

(4) เสียงลากยาว "U" แบ่งเป็น "U" ที่เดิมเคยเขียนว่า 「ふ」 (fu) ซึ่งแสดงว่าเป็นเสียงปฏิภาคของเสียง "P" หรือเสียงแม่กดแบบในภาษาไทย ในภาษาจีนโบราณมาก่อน แต่ปัจจุบันได้ถูกเปลี่ยนเป็น 「う」 (u) เปลี่ยนเป็นเสียง "ㅍ" (p) ในภาษาเกาหลี (金2010, Baxter & Sagart 2014) มี 17 ตัว เช่น 「十」 (ju-u, สิบ) เดิมมาจากรูปเขียน 「じふ」 (ji-fu) 「じう」 (ji-u) เปลี่ยนเสียงเป็น "ㅍ" (sip) 「答」 (to-u, ตอบ) เดิมมาจากรูปเขียน 「たふ」 (ta-fu) เปลี่ยนเสียงเป็น "ㄷ" (dap) ส่วน "U" ในเสียง "UU" "OU" จะเปลี่ยนเป็นเสียง "ㅇ" (ng) ในภาษาเกาหลี (89.10%) โดยในภาษาเกาหลีนั้น อักษรฮันจาที่มีเสียงตัวสะกด "NG" หรือเสียงแม่กดแบบในภาษาไทยที่ตรงกับ 「ん」 ในภาษาญี่ปุ่นพบเพียง 1 ตัวดังที่ได้กล่าวใน (1) คือ 「湯」 (ta-n, น้ำร้อน) ส่วนเสียง "l" ใน "El" ในภาษาญี่ปุ่นพบว่ากลายเป็นเสียง "ㅇ" (ng) ในภาษาเกาหลี 47 ตัว ในขณะที่มี 16 ตัวที่เกิดการลากเสียงยาวเฉพาะในภาษาญี่ปุ่นเท่านั้นจึงถือว่าการเปลี่ยนเสียงมาก (74.60%)¹³

เมื่อนำผลภาพรวมทั้งหมดในเสียงตัวสะกดมารวมจะได้ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงคู่เสียงปฏิภาคเสียงพยัญชนะต้นระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลี

เสียงแทนเสียงตัวสะกดภาษาญี่ปุ่น	เสียงตัวสะกดภาษาเกาหลี
เสียงนาสิกท้าย 「ん」	ng (บางครั้งเป็น m)
เสียง 「き」 「く」	k
เสียง 「ち」 「つ」	L
เสียงลากยาว	ng (บางครั้งเป็น p)

6. ความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้น

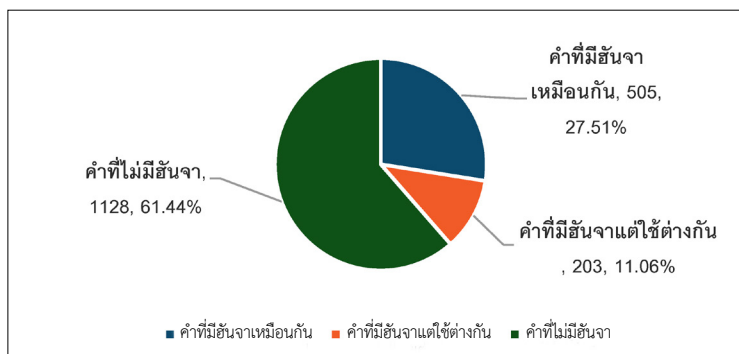
จากการศึกษาคู่เสียงปฏิภาคของเสียงอ่านจีน (音読) ในอักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่นกับฮันจาในภาษาเกาหลี ในเบื้องต้นพบว่ามีคำศัพท์ที่เหมือนกัน 27.49% และเมื่อได้ศึกษาคู่เสียงปฏิภาคที่สำคัญที่เกิดขึ้นในคำศัพท์อีก 68.80% ก็จะสามารถช่วยทำให้คาดเดาเสียงอ่านภาษาเกาหลีจากความรู้เสียงอ่านจีนในอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นได้ อย่างไรก็ตาม ในหัวข้อนี้ผู้เขียนจะศึกษาในแง่การเรียนจริงว่า หากนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ จะสามารถประยุกต์กับเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นได้มากน้อยเพียงไร เนื่องจากในภาษาเกาหลีไม่ได้มีแค่คำศัพท์ที่นำมาจาก

¹³ เช่น 「芸」 (gei, ศิลปะ) 「税」 (zei, ภาษี) ในภาษาเกาหลีออกเสียงเพียง "ㄱ" (ye) และ "세" (se)

ภาษาจีน แต่ยังมีภาษาเกาหลีดั้งเดิมที่ไม่สัมพันธ์กับภาษาใดมาก่อนเลย และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่มีความเป็นสากลสามารถใช้ความรู้จากภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนรู้อย่างมากแล้วประยุกต์ใช้ได้

ในการศึกษาคำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้น จากคำศัพท์ 1,836 คำ สามารถแยกกลุ่มคำที่มีที่มาจากภาษาจีน ซึ่งวิเคราะห์ได้จากการมีอักษรฮันจา ได้ผลทางสถิติดังนี้

ภาพที่ 3 แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนคำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้นที่มีคำที่มีฮันจา

ข้อมูลจากแผนภูมิวงกลมจะพบว่าการต่อยอดความรู้ภาษาญี่ปุ่นไปสู่ภาษาเกาหลีนั้นในขั้นต้น ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้เสียงอ่านจีนจากอักษรคันจิที่เพิ่มเติมความรู้เรื่องคู่เสียงปฏิภาคของทั้งสองภาษาแล้วไปใช้ในการคาดเดาเสียงและความหมายในภาษาเกาหลีได้โดยตรง 505 คำ (27.51%) จากคำที่มีอักษรจีน (คันจิหรือฮันจา) เหมือนหรือคล้ายกัน หากพิจารณาธรรมชาติของคำศัพท์ คำศัพท์ส่วนใหญ่ในขั้นต้นจะเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่มักจะใช้ภาษาดั้งเดิม โดยเฉพาะคำกริยาที่มีการผันรูป คำศัพท์พจน์ (Onomatopoeia) ในการสำรวจครั้งนี้พบ 1,128 คำ (61.44%)¹⁴ ผู้รู้ภาษาญี่ปุ่นจึงไม่สามารถนำความรู้ภาษาญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ในคำศัพท์ทั้งหมดยังมีคำที่ในภาษาเกาหลีมีอักษรฮันจา แต่ในภาษาญี่ปุ่นใช้คำศัพท์ที่ไม่ตรงกันอีก 203 คำ (11.06%) ซึ่งจะได้ศึกษาในรายละเอียดต่อไปใน 6.2 ถึงความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มวิธีนำความรู้ภาษาที่รู้แล้ว (L1) ไปประยุกต์ใช้ ที่เหลือคือคำศัพท์ในภาษาเกาหลีเป็นภาษาเกาหลีดั้งเดิมที่ไม่ปรากฏอักษรฮันจา หรือมีการใช้อักษรฮันจาแค่บางส่วนในคำทำให้คาดเดาความหมายได้ยากอีก

¹⁴ ในคำศัพท์จำนวนนี้รวมถึงคำที่มาจากภาษาต่างประเทศซึ่งหลายคำใช้คำเดียวกันกับภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนอาจใช้ความรู้ภาษาต่างประเทศที่เรียนมาก่อนภาษาญี่ปุ่นเช่นภาษาอังกฤษเพื่อเรียนรู้คำศัพท์เหล่านี้ได้โดยตรง

6.1 คำศัพท์ คำศัพท์เกาหลีที่มีเสียงอ่านใกล้เคียงภาษาญี่ปุ่น เกาหลีที่มีที่มาจากคำภาษาจีนเดียวกัน

ตารางที่ 7 คำศัพท์เกาหลีที่มีเสียงอ่านใกล้เคียงภาษาญี่ปุ่นเพราะมาจากคำภาษาจีนเดียวกัน

	อักษรจีนและ ความหมาย	เสียงอ่านญี่ปุ่น	เสียงอ่าน เกาหลี		อักษรจีนและ ความหมาย	เสียงอ่านญี่ปุ่น	เสียงอ่าน เกาหลี
1	家族 ครอบครัว	ka-zo-ku	ga-jok	11	道路 ถนน	do-u-ro	do-ro
2	欠席 การไม่เข้าร่วมงาน	ke-s-se-ki	gyeol-seok	12	秘密 ความลับ	hi-mi-tsu	bi-mil
3	来年 ปีหน้า	ra-i-ne-n	nae-nyeon	13	事实 ความจริง	ji-ji-tsu	sa-sil
4	多樣 หลากหลาย	ta-you	da-yang	14	先輩 รุ่นพี่	se-n-pa-i	seon-bae
5	韓国 เกาหลีใต้	ka-n-ko-ku	han-guk	15	食堂 โรงอาหาร	sho-ku-do-u	sik-dang
6	動物 สัตว์	do-u-bu-tsu	dong-mul	16	歴史 ประวัติศาสตร์	re-ki-shi	yeok-sa
7	毎日 ทุกวัน	ma-i-ni-chi	mae-il	17	外国語 ภาษาต่างประเทศ	ga-i-ko-ku-go	wi-guk-eo
8	目的 เป้าหมาย	mo-ku-te-ki	mok-jeok	18	危険 อันตราย	ki-ke-n	wi-heom
9	問題 ปัญหา	mo-n-da-i	mun-je	19	入院 เข้าโรงพยาบาล	nyu-u-i-n	ip-weon
10	拍手 การปรบมือ	ha-ku-shu	bak-su	20	台風 พายุไต้ฝุ่น	ta-i-fu-u	tae-pung

จากการสุ่มตัวอย่างลงในตารางที่ 7 พบว่าตัวอย่างคำศัพท์เกาหลีที่มาจากคำภาษาจีนเดียวกันและออกเสียงเหมือนกันทุกประการ เช่น "도로" (do-ro) ที่ตรงกับคำว่า 「道路」 (do-u-ro) นั้นมีน้อยมาก คำศัพท์ส่วนใหญ่มักมีการเปลี่ยนเสียง เช่น การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น "S - J" (ข้อ 1) "B - M" (ข้อ 6) "G - A, H" (ข้อ 5, 17) "H - B, P" (ข้อ 10, 12) การเปลี่ยนเสียงสระ "O - U" (ข้อ 9, 17) "E - EO" (ข้อ 2, 3, 8, 18) "AI - E, AE" (ข้อ 3, 7, 14, 20) "I - A" (ข้อ 13, 16) และการเปลี่ยนเสียงตัวสะกด "TSU - L" (ข้อ 2, 6, 7, 12, 13) "เสียงยาว - NG, P" (ข้อ 4, 15, 19, 20) "N - M" (ข้อ 18) เป็นต้น ซึ่งได้กล่าวถึงปรากฏการณ์เหล่านี้ไปแล้วในหัวข้อที่ 5. อย่างไรก็ตามก็ยังมีคู่เสียงปฏิภาคบางคู่ที่ยังไม่ได้กล่าวถึง เนื่องจากมีจำนวนน้อย เช่น การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น "N - A" (ข้อ 19) "R - N, A" (ข้อ 3, 16) ความรู้เกี่ยวกับคู่เสียงปฏิภาคในภาษาญี่ปุ่นกับภาษาเกาหลีจึงมีความสำคัญอย่างมากในการเพิ่มการเชื่อมโยงคำศัพท์ทั้งสองภาษาที่มาจากคำภาษาจีนเดียวกันเข้าด้วยกัน ทำให้ลดภาระการท่องจำคำศัพท์ภาษาเกาหลีได้

6.2 คำศัพท์เกาหลีที่มีที่มาจากภาษาจีนแต่ใช้ไม่เหมือนกับคำในภาษาญี่ปุ่น

แม้ว่าคำศัพท์ที่ตรงกันจะมีเพียงราวหนึ่งในสี่เท่านั้น แต่ก็พบว่ามีคำศัพท์เกาหลีบางคำที่มาจากภาษาจีนที่สามารถทำความเข้าใจจากความรู้เสียงอ่านอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่น แม้ว่าในภาษาญี่ปุ่นจะไม่ได้ใช้คำดังกล่าวก็ตาม ในกรณีนี้พบรูปแบบการเทียบคำ 3 แบบ แบบแรกคือ คำศัพท์เกาหลีและคำศัพท์ญี่ปุ่นต่างใช้อักษรจีนคำเดียวกัน แต่ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียงแบบญี่ปุ่น (訓読) หรือญี่ปุ่นปนจีนแทน (重箱読み・湯桶読み) ซึ่งหากนำไปอ่านแบบจีนก็จะตรงกับคำศัพท์เกาหลีดังตัวอย่างที่ปรากฏในตารางที่ 8 จะพบว่าหากอ่านเป็นเสียงจีนทั้งหมดตามความรู้เกี่ยวกับอักษรคันจินั้นก็จะสามารถเชื่อมโยงกับคำศัพท์เกาหลีได้ เช่น ข้อ 1 "ta-te-mo-no (JP) ↔ geon-mul (KR)" ข้อ 6 "to-ke-i (JP) ↔ si-gye (KR)"

นอกจากนี้ยังมีคำศัพท์ที่ในภาษาญี่ปุ่นใช้ศัพท์คำอื่นทดแทนทำให้อาจนึกถึงคำที่จะเชื่อมโยงกับคำศัพท์เกาหลีได้ยาก แต่หากวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาเกาหลี หรือสืบค้นอักษรฮันจาของคำศัพท์ก็จะสามารถเชื่อมโยงกับความรู้ภาษาญี่ปุ่นได้

ตารางที่ 8 ตัวอย่างคำศัพท์เกาหลีและญี่ปุ่นที่มาจากภาษาจีนแต่อ่านต่างกัน

	คำศัพท์เกาหลี/ความหมาย	อักษรจีน	เสียงอ่านญี่ปุ่น	เสียงอ่านจีน*
1	geon-mul/ ตึก สิ่งก่อสร้าง	建物	ta-te-mo-no	ke-n-bu-tsu
2	nam-ijok/ ทิศใต้	南側	mi-na-mi-ga-wa	na-n-so-ku
3	nok-saek/ สีเขียว	綠色	mi-do-ri-i-ro	ryo-ku-sho-ku
4	byeok/ กำแพง	壁	ka-be	he-ki
5	su-cheop/ สมุดโน้ต	手帳	te-cho-u	shu-cho-u
6	si-gye/ นาฬิกา	時計	to-ke-i	ji-ke-i
7	sin-bun-jeung/ บัตรประจำตัว	身分証	mi-bu-n-sho-u	shi-n-bu-n-sho-u
8	jang-so/ สถานที่	場所	ba-sho	jo-u-sho
9	ji-geum/ ต่อไปนี้	只今	ta-da-i-ma	ji-ki-n, ji-ko-n
10	chul-gu/ ทางออก	出口	de-gu-chi	shu-tsu-ko-u

* ไม่ใช่วิธีอ่านที่ถูกต้องของคำศัพท์ดังกล่าวในภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 9 ตัวอย่างคำที่ในภาษาเกาหลีใช้คำภาษาจีนแต่ญี่ปุ่นไม่ใช้

	คำศัพท์เกาหลี/ความหมาย	อักษรจีน	เสียงอ่านจีนในภาษาญี่ปุ่น*	คำที่ใช้จริงในภาษาญี่ปุ่น	เสียงอ่าน
1	cheuk-ku/ ฟุตบอล	蹴球	shu-u-kyu-u	サッカー	sa-k-ka-a
2	chim-dae/ เตียงนอน	寢台	shi-n-da-i	ベッド	be-d-do
3	pyeon-ji/ จดหมาย	便紙	be-n-shi	手紙	te-ga-mi
4	pyo/ ตั๋ว, บัตร	票	hyo-u	切符	ki-p-pu
5	hyu-ji-tong/ ถังขยะ	休紙桶	kyu-u-shi-to-u	ゴミ箱	go-mi-ba-ko
6	an-nyeong/ สวัสดี	安寧	an-ne-i	こんにちは	ko-n-ni-chi-wa
7	gong-bu/ เรียน	工夫	ku-fu-u	勉強	be-n-kyo-u

* คำดังกล่าวอาจไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่น หรือปรากฏการใช้ในความหมายอื่น

คำศัพท์ในตารางที่ 9 บางคำพอที่จะพบเห็นได้ในการใช้ใกล้เคียง เช่นคำว่า 「寢台」 (shi-n-da-i) แม้ไม่ได้ใช้เรียกเตียงทั่วไป แต่จะพบในคำศัพท์ "ตู้นอน (บนรถไฟ)" 「寢台車」 (shi-n-da-i-sha) คำว่า 「票」 (hyou) ถูกใช้ในความหมายว่า "ฉลาก" หรือ "ใบลงคะแนน" มากกว่าความหมายว่า "ตั๋ว" คำว่า 「安寧」 ที่ใช้แทนคำสวัสดิ์ในภาษาเกาหลี แม้ว่าไม่มีใช้ในภาษาญี่ปุ่นเลย แต่จากการคาดเดาความหมาย 「安」 (a-n) ที่ปรากฏในคำว่า 「安全」 (a-n-ze-n, ปลอดภัย) และ 「寧」 (ne-i) ในคำว่า 「丁寧」 (te-i-ne-i, สุภาพ) ซึ่งเป็นคำศัพท์เบื้องต้นในภาษาญี่ปุ่นเช่นกัน ก็คาดเดาความหมายที่เชื่อมโยงกันเกี่ยวกับ "ความสงบ สบายใจ" ได้ โดยใช้รูปเสียงและรูปตัวอักษรกับความหมายเบื้องต้นซึ่งแม้จะไม่มีคำดังกล่าวในภาษาญี่ปุ่นก็ยังใช้ความรู้จากอักษรคันจิโดยตรง

นอกจากนี้ ในการใช้งานจริง อาจมีการสลับทางความหมาย เช่น คำที่ปรากฏในทั้งสองภาษา แม้ว่าจะมาจากภาษา จีนเดียวกันแต่อาจใช้ในความหมายต่างกัน เช่น คำว่า 「工夫」(ku-fu-u) ในภาษาญี่ปุ่นไม่ได้ใช้ในความหมายว่า “เรียน” แต่ใช้ในความหมายว่า “สร้างสรรค์, ประยุกต์” แทน คำว่า 「来日」ในภาษาญี่ปุ่นอ่านออกเสียงว่า 「らいにち」(ra-i-ni-chi) เทียบกับคำว่า 「나일」(nae-il) ในภาษาเกาหลี ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นใช้ในความหมายว่า “มาประเทศญี่ปุ่น” ในภาษาเกาหลีจะใช้ในความหมายว่า “วันพรุ่งนี้” ซึ่งตรงกับการใช้คำว่า 「来」เป็นคำนำหน้าสร้างคำที่มีความหมายว่า “ที่กำลังจะมา” ใน 「来月」(เดือนหน้า) 「来年」(ปีหน้า)¹⁵ ในกรณีนี้แม้ว่าจะมีรูปเดียวกันทั้งรูปเสียงและตัวอักษรแต่ความหมายไม่ตรงกันจึงเชื่อมโยงได้ยาก จำเป็นต้องใช้รูปแบบการจดจำแบบอื่นแทน¹⁶

7. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการนำเสียงอ่านจีนในอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นไปใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาเกาหลี โดยเริ่มศึกษาความเหมือนของเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีในอักษรคันจิระดับ N2 จำนวนทั้งสิ้น 1,186 ตัว พบว่า มีเสียงที่เหมือนกันมากกว่าหนึ่งในสี่ของอักษรจีนทั้งหมด โดยส่วนที่เหลือมีเสียงต่างกัน แต่เมื่อศึกษาคู่เสียงปฏิภาคเพิ่มเติมพบคู่เสียงสระ คู่เสียงพยัญชนะต้นและคู่เสียงตัวสะกดที่ปฏิภาคกันรวม 12 รูปแบบที่มีความถี่สูงซึ่งมีบางรูปแบบได้เคยปรากฏใน 冲森・曹編 (2014) และ 金 (2010) เช่น การเปลี่ยนเสียงสระ “AI” ในภาษาญี่ปุ่นกับสระ “H” (ae) แต่เมื่อศึกษาเชิงสถิติเพิ่มเติมก็พบว่าไม่มีบางรูปแบบที่ไม่ตรงกับวรรณกรรมที่ผ่านมา เช่น คู่เสียงปฏิภาคเสียงสระ “E” ใน 冲森・曹編 (2014) ระบุว่าส่วนใหญ่จะตรงกับสระ “ㄱㅣ” (ye) แต่การศึกษาในงานนี้พบว่ามีการสลับกับสระ “ㅓ” (eo) ถึง 93.84% หรือคู่เสียงปฏิภาคเสียงตัวสะกดในภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ 「ㄴ」 นั้น 金 (2010) ระบุว่าเปลี่ยนเป็น “ㄴ” (n) และ “ㅁ” (m) ในภาษาเกาหลีโดยไม่ได้ระบุแนวโน้มที่ชัดเจนแต่ในงานนี้พบว่า 82.44% เป็น “ㄴ” (n) ทำให้จัดลำดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องคู่เสียงปฏิภาคที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ช่วยในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีได้อย่างรวดเร็ว โดยจากผลการสำรวจในภาพที่ 2 หากจัดความรู้นำเสนอเพียง 5 คู่เท่านั้น กลุ่มคู่เสียงสระ E↔EO กลุ่มคู่เสียงพยัญชนะต้น S,Z↔CH,J และ K,G↔A,H และ H↔B,P และกลุ่มคู่เสียงตัวสะกด U,I ในเสียงลากยาว (Long) ↔NG ก็จะเป็นเนื้อหาหลักแรก ๆ ที่ควรเสริมในการเรียนภาษาเกาหลี โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคู่เสียงอื่น พบว่าคู่เสียงปฏิภาคที่พบถี่และมีความเป็นไปได้ที่จะเสียงในภาษาญี่ปุ่นแทบทั้งหมดจะเปลี่ยนเป็นเสียงที่ต่างออกไปในภาษาเกาหลีนั้นมีเพียง 3 คู่ คือ กลุ่มคู่เสียงสระ E↔EO กลุ่มคู่เสียงพยัญชนะต้น H↔B,P และกลุ่มคู่เสียงตัวสะกด U,I (ในเสียงลากยาว) ↔NG

ในขั้นถัดมาผู้เขียนได้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำความรู้คู่เสียงปฏิภาคข้างต้นไปบวกเพิ่มกับความรู้เสียงอ่านจีนอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่นแล้วนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเกาหลีขั้นต้น ผลการศึกษาพบว่าแม้ว่าภาษาเกาหลีขั้นต้นจะมีคำที่มาจากภาษาจีนน้อย แต่ก็สามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่า 25% การนำความรู้ไปใช้ในภาษาเกาหลีในระดับที่สูงขึ้นอาจเป็นประโยชน์มากขึ้นดังที่ 浅井 (2009) ระบุว่ามีความรู้ที่มาจากภาษาจีนในภาษาเกาหลีมากกว่าครึ่ง เช่น ในทางปฏิบัติเมื่อผู้เขียนได้ยินคำว่า “แชบอล” (재벌 jae-beol) ที่หมายถึงกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ในละครเกาหลีก็สามารถคาดเดาความหมายว่าเป็น 「財閥」(za-i-ba-tsu) ในภาษาญี่ปุ่น

¹⁵ คำว่าพรุ่งนี้ในภาษาญี่ปุ่นใช้คำว่า 「あす」(a-su) หรือ 「あした」(a-shi-ta) ในภาษาดังเดิมและใช้อักษรคันจิ 「明日」แทน

¹⁶ เช่นการจดจำแบบ Episodic Memory โดยสร้างเหตุการณ์ให้ผู้เรียนจำได้ไม่ลืมด้วยเรื่องตลกจากการเข้าใจผิดในการสื่อสาร เช่น “เข้าใจผิดว่าคู่สนทนาที่พูดภาษาเกาหลีจะไปญี่ปุ่น (※ตามความหมายในภาษาญี่ปุ่น) เพราะได้ยินจากคู่สนทนาว่า “내일” (nae-il) พรุ่งวันรุ่งขึ้น (※ตามความหมายในภาษาเกาหลี) จึงตกใจที่เขามาหา”

โดยใช้รูปแบบเสียงปฏิกิริยา 3 รูปแบบได้แก่ “S,Z-J,CH” “AI-AE, E” “T-L” ช่วยเชื่อมโยงคำศัพท์ของทั้งสองภาษา
อย่างไรก็ตาม คำศัพท์อีก 11.06% เป็นคำศัพท์เกาหลีที่มาจากภาษาจีนที่ไม่ตรงกับในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากใน
ภาษาญี่ปุ่นใช้คำที่ต่างไป แต่หากนำความรู้อักษรคันจิเบื้องต้นเชื่อมโยงรูปเสียงกับความหมายของอักษรคันจิแต่ละตัว
เข้ากันได้ ก็จะเพิ่มความเป็นไปได้ในการนำไปประยุกต์ให้สูงกว่า 33% ได้

การนำความรู้ในภาษาญี่ปุ่นไปใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่ใกล้เคียงอย่างภาษาเกาหลีนี้ ช่วยส่งเสริม
ให้ผู้เรียนใฝ่รู้อยากศึกษาภาษาทั้งสองต่อยอดส่งเสริมซึ่งกันและกัน ไม่รู้สึกว่าจะต้องเลือกเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งซึ่ง
นำไปสู่การแบ่งผู้เรียนภาษาและสอดคล้องกับสังคมในอนาคตที่ต้องการผู้รู้หลายภาษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของ
ประเทศต่อไป

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนศ สายจิตบริสุทธิ์ที่เอื้อเฟื้อฐานข้อมูลคำศัพท์ภาษาเกาหลีที่ปรากฏใน
ตำราเรียน "ภาษาเกาหลี 1" มา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง (References)

- เจแปน อินทกะกัลยา. (2564). การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจแปน อินทกะกัลยาและธีรวัฒน์ ธีรพจน์. (2565). การเขียนอักษรจีนประยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาจีนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น: ข้อพึงระวังจากการศึกษาเปรียบเทียบ. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 15(2), 223-250.
- ธนศ สายจิตบริสุทธิ. (2568). ระบบเสียงภาษาเกาหลี. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐกิตติ์ เลิศวิเศษ. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบอักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่นและอักษรจีนในภาษาจีน. อินทนิล ทักษิณสาร. 12 (2), 185-197.
- รัฐกิตติ์ เลิศวิเศษ. (2565). การศึกษาเปรียบเทียบระบบรากอักษรคันจิกับอักษรจีน. เอกสารหลังการประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 16. 34-45.
- สุภาพร บุญรุ่ง และคณะ. (2562). ภาษาเกาหลี 1. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัตน์ ศรีราษฎร์. (2544). การศึกษาภาษาถิ่นเชิงภูมิศาสตร์. วรณวิทัศน์. 1(1), 86-99.
- อัษฎายุทธ ชูศรี. (2564). แปรประเด็นภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 浅井伸彦 (2009). 『快速マスター韓国語』 語研.
- 冲森卓也編著 (2010). 『日本語ライブラリー 日本語史概説』 朝倉書店.
- 冲森卓也・曹喜澈編 (2014). 『日本語ライブラリー 韓国語と日本語』 朝倉書店.
- 金珉秀 (2010). 「日韓漢字音の対照研究—子音（初声と終声）の対応を中心に—」 『筑波学院大学紀要』 5, 55-66.
- 实用漢字研究会 (2015). 『新实用漢字表現辞典』 朝日出版社.
- Baxter, W. H., & Sagart, L. (2014). *Old Chinese: a new reconstruction*. Oxford University Press.
- Fitzpatrick, T. & Izura, C. (2011). Word association in L1 and L2: An exploratory study of response types, response times, and interlingual mediation. *Studies in Second Language Acquisition*. 33(03), 373-398.
- Viorica, M. et al. (2012). Multilingual stroop performance: effects of trilingualism and proficiency on inhibitory control. *International Journal of Multilingualism*. 10(1). Routledge. 82-104.
- Weblio. (n.d.). Weblio 日中中日辞典. Retrieved October 10, 2025 from <https://cjjc.weblio.jp/>

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Affiliation: Faculty of Arts, Chulalongkorn University

Corresponding email: asadayuth.c@chula.ac.th

Received: 19/09/2025

Revised: 08/11/2025

Accepted: 15/11/2025